Lietas arhīva Nr. 1A-0110-17/17
ECLI:LV:RIRT:2017:1218.1A33011017.1.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Siguldā 2017.gada 18.decembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese Maija Dreimane rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības novada pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017.gada 10.maija lēmumu Nr.RPP-17-1995-ls.

**Aprakstošā daļa**

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2017.gada 30.martā Rīgā, Rūpniecības ielā 21, Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes vecākais inspektors S.Kuļepovs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.511924853 (turpmāk - Protokols-lēmums) par to, ka 2017.gada 30.martā plkst.18:24 transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Rūpniecības ielas nama Nr.21, 326.ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 121.11.apakšpunktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.$^{10}$panta piektās daļas 11.punktā noteikto administratīvo pārkāpumu. Par minēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā (lietas 33.lapa).

*Nepiekrītot Protokolam-lēmumam, /pers. A/* (turpmāk- Sūdzības iesniedzējs) to apstrīdējis, iesniedzot sūdzību Rīgas pašvaldības policijā ( turpmāk- Iestāde).

Ar Rīgas pašvaldības policijas ( turpmāk-Iestāde) priekšnieka 2017.gada 10.maija lēmumu Nr.RPP-19959-ls ( turpmāk- Iestādes lēmums), atstāts negrozīts Protokols-lēmums, bet sūdzību noraidījusi, sekojošu argumentu dēļ (lietas 8.-11.lapa).

Iestāde *noskaidrojusi, ka* 2017.gada 30.martā plkst.18.24 pie nama Rūpniecības ielā 21, Rīgā, RPP Ziemeļu pārvaldes vecākais inspektors S.Kuļepovs konstatēja, ka transportlīdzeklis Kia ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 326. ceļa zīmes "Apstāties aizliegts" darbības zonā.

CSN 121.11.apakšpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326. ceļa zīmes darbības zonā.

Par CSN 121.11.apakšpunkta prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.$^{10}$ panta piektās daļas 11 .punktā.

Ņemot vērā norādīto, RPP Ziemeļu pārvaldes vecākais inspektors S.Kuļepovs pieņēmis Lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 43.$^{2}$ pantu, LAPK 214.$^{1}$ pantu un RPP 2016.gada 30.jūnija iekšējiem noteikumiem Nr.5-nts "Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par LAPK 214.$^{1}$ panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlicis naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā.

Iesniedzējs Sūdzībā norāda, ka Lēmumā norādītajā laikā bijis Transportlīdzekļa vadītājs. Sūdzībai pievienota SIA "Reģionālie projekti" valdes locekļa /pers. B/ pilnvara, kas izdota Iesniedzējam pārstāvēt SIA "Reģionālie projekti" intereses. Iesniedzējs Sūdzībā norāda, ka Transportlīdzekļa stāvēšanas vieta neatradās 326. ceļa zīmes darbības zonā, jo Lēmumā minētā vieta ir blakus teritorija, uz kuru 326. ceļa zīme neattiecās. Ņemot vērā minēto, Iesniedzējs lūdz atcelt Lēmumu.

Izvērtējot Iesniedzēja argumentus, Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 286.panu, CSL 19.panta pirmo daļu, LAPK 243.pantu.

Iestāde secinājusi, ka no lietā esošajiem materiāliem - fotoattēliem un Lēmuma skaidri un nepārprotami konstatējams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Lēmumā norādītajā vietā un laikā, CSN 326. ceļa zīmes darbības zonā. Fotoattēlos redzams, ka CSN 326. ceļa zīmes izvietotas Katrīnas ielā, Rīgā, iebrauktuvē, kopā ar 533. papildzīmi "Dzīvojamā zona" un 711. papildzīmi "Strupceļš", kuras darbības zona ir ceļa posms, kur novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis. RPP darbinieks pieņemot Lēmumu, kā tuvāko piesaistes adresi norādījis Rūpniecības ielu 21, Rīgā.

CSN 2.20.apakšpunkts nosaka, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409. ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.) vai iebrauc tajā.

Konkrētā gadījumā piebraucamais ceļš uz Rīgas Ziemeļu izpilddirekciju un speciāli izvietotu stāvvietu neveido krustojumu CSN 2.20.apakšpunkta izpratnē, jo šis ceļš tiek izmantots, lai iebrauktu un izbrauktu no blakus teritorijām un neatceļ CSN 326. ceļa zīmes darbību vietā, kur novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā (*Administratīvas apgabaltiesas 2013.gada 12.septembra sprieduma lieta Nr.142183311, 4.4.2. un 4.4.4.apakšpunkts.*)

Vērtējot Iesniedzēja Sūdzībā norādīto informāciju par 2015.gada 30.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.510902177, kas pamatojoties uz Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr. 133042215 atcelts, Iestāde secinājusi, ka konkrētajā gadījumā minētais tiesas spriedums neattiecās uz Lēmumā konstatēto, jo Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai citā vietā, kas konstatējams ar lietā esošajiem materiāliem - fotoattēliem.

Ņemot vērā augstāk norādīto, nav konstatējams, ka Lēmumā norādītais administratīvais pārkāpums būtu atzīstams par formālu vai gadījuma rakstura.

Saskaņā ar CSL 43.$^{2}$ panta pirmo daļu, administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis noņemts no uzskaites, - transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).

CSL 43.$^{2}$ panta devītā daļa nosaka, ka, ja transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītais Transportlīdzekļa turētājs vai īpašnieks (valdītājs) pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav bijis transportlīdzekļa vadītājs, tas, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet attiecībā uz ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevējvalsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs.

CSL 43.$^{2}$ panta trešās daļas 2.punkts paredz, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu šā panta pirmajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šā panta pirmajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

Vērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus, konstatējams, ka Iesniedzējs ir iesniedzis pietiekamus pierādījumus, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī Iesniedzējs ir bijis transportlīdzekļa vadītājs, tādējādi Iesniedzējs ir izpildījis CSL 43.$^{2}$ panta devītās daļas prasības.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Par Iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu LAPK 149.$^{10}$ panta piektās daļas 11.punkta soda sankcijā paredzēts naudas sods četrdesmit *euro* apmērā.

Lai sasniegtu LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, Iesniedzējs neizdarītu jaunus pārkāpumus un audzinātu Iesniedzēju likumu ievērošanas un cieņīšanas garā, secināms, ka Iesniedzējam jāpiemēro administratīvais sods.

*Nepiekrītot Iestādes lēmumam Sūdzības iesniedzējs par Lēmumu iesniedzis sūdzību*, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 2.-6.lapa).

2017.gada 30.martā plkst. 12:00 novietojis viņa darbavietas SIA "Reģionālie projekti" īpašumā esošo un viņa lietošanā nodoto automašīnu KIA CEED ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ zemes vienībā ar adresi Rūpniecības iela 21, Rīgā (zemes vienības kadastra apzīmējums 01000110123, Rīgas pilsētas pašvaldības īpašums) (turpmāk - Stāvēšanas vieta, precīzu vietu skatīt sūdzības 1.pielikumā).

2017.gada 30.aprīlī plkst. 19:00 atgriežoties pie automašīnas, konstatējis, ka Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes vecākais inspektors Sergejs Kuļepovs automašīnas logā atstājis administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.511924853, norādot, ka, 30.03.2017. plkst. 18:24 transportlīdzeklis KIA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Rūpniecības ielas nama 21, 326.ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.11 punktā noteiktās prasības. Pamatojoties un Ceļu satiksmes likuma 43.2 pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.10 panta piektās daļas 11.punktu, vecākais inspektors Sergejs Kuļepovs nolēma uzlikt naudas sodu 40 EUR.

2017.gada 25.aprīlī samaksājis uzlikto naudas sodu 40 EUR apmērā.

2017.gada 31.martā kā SIA "Reģionālie projekti" pilnvarotā persona iesniedzis sūdzību par administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.511924853 Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšniekam.

2017.gada 15.maijā (pasta zīmogs) ierakstītā vēstulē saņēmi Rīgas Pašvaldības policijas priekšnieka Jura Lūkasa 2017.gada 10.maija lēmumu Nr. D57/01/511924853/1 (turpmāk - Lēmums), ar kuru:

1. atcelts Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes vecākā inspektora S.Kuļepova administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.511924853 daļā par naudas soda piemērošanu transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam);
2. transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/, personas kods /personas kods/, par izdarīto LAPK 149.10 panta piektās daļas 11.punkta pārkāpumu, uzlikts naudas sods četrdesmit euro apmērā.

Pārsūdz Lēmumu pilnā tā apmērā un lūdz to atcelt, pamatojoties uz sūdzībā izklāstītajiem argumentiem:

1 Stāvēšanas vieta **neatrodas** 326.ceļa zīmes darbības zonā, bet blakusteritorojā:

1. Zemes vienībā ar adresi Rūpniecības iela 21, Rīgā (zemes vienības kadastra apzīmējums 01000110123) atrodas Rīgas Ziemeļu izpilddirekcija. Piekļūšanai izpilddirekcijas ēkai, zemes vienībā izbūvēta brauktuve un stāvvieta izpilddirekcijas apmeklētājiem (skatīt 1.pielikumu).
2. 326.zīme "Apstāties aizliegts" uzstādīta krūmos, 175 m no Stāvēšanas vietas pie brauktuves un Katrīnas dambja krustojuma (skatīt 1 .pielikumu). 175 m garajā posmā no Katrīnas dambja līdz Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas ēkai vai Stāvēšanas vietai nav citu 326.zīmju "Apstāties aizliegts".
3. Brauktuvei posmā no Katrīnas dambja līdz izpilddirekcijas ēkai piekļaujas divas izbrauktuves no blakusteritorijām, kas 1.pielikumā apzīmētas kā 1 .izbrauktuve un 2.izbrauktuve.

1. 2.izbrauktuve nodrošina piekļuvi blakusteritorijai, kas dienvidu virzienā noslēdzas ar betona barjerām un 710.zīmi "Strupceļš". Minētā blakusteritorija nav caurbraucama un sastāv no:

1. Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas autostāvvietas, kas apzīmēta ar 532.zīmi "Stāvvieta", 307.17 papildzīmi "Stāvēšanas ilgums" un 307.26 papildzīmi "Pārējā papildinformācija" ar tekstu "Izņemot ar Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas atļaujām";
2. Stāvvietas, kas nav apzīmēta ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem un tiek izmantota automašīnu stāvēšanai (skatīt 1 .pielikumu);
3. Teritorijas starp abām minētajām stāvvietām, kas nodalīta ar bruģētiem paaugstinājumiem un gadiem ilgi tiek izmantota automašīnu stāvēšanai (skatīt 1 .pielikumu).

1. 1.3.3.punktā minētā blakusteritorijas daļa *nav uzskatāma* par brauktuvi bet blakusteritoriju 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 2.14., 2.20. un 121.6. punkta izpratnē, jo nav paredzēta transportlīdzekļu braukšanai.
2. Saskaņā ar CSN 269.punktu, 326.zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 520. vai 556. zīmei. Ņemot vērā, ka ne Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas ēkas teritorija, kurā beidzas brauktuve, ne blakusteritorijas nav caurbraucamas, uzskatāms, ka 326.zīmes darbība beidzas vietā, kur izbeidzas brauktuve - pie Ziemeļu izpilddirekcijas ēkas.

1. Faktu, ka Stāvēšanas vieta neatrodas 326.ceļa zīmes darbības zonā apstiprinājusi gan Rīgas rajona tiesa, gan Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
    1. *2015.gada 30.aprīlī* novietoju automašīnu vietā, kas 1.pielikumā attēlota kā "Stāvēšanas vieta 2015.gada 30.aprīlī (Rīgas rajona

tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumā lietā Nr. 133042215 atzīta par blakus teritoriju)". Par automašīnas novietošanu minētajā vietā, Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes inspektors Pēteris Amoliņš manas automašīnas logā atstāja administratīvā pārkāpuma protokolu — paziņojumu Nr.510902177 un uzlika naudas sodu EUR 40.00 apmērā.

2. Pārsūdzējis administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.510902177 Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšniekam. Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieks A. Punculis ar 2015.gada 27.maija lēmumu Nr.D57/02/510902177/1 atstāja negrozītu 2015.gada 30.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā - paziņojumā Nr.510902177 pieņemto lēmumu un sūdzību noraidīja.
3. Par Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieka A.Puncuļa 2015.gada 27.maija lēmumu Nr.D57/02/510902177/l iesniedzis sūdzību Rīgas rajona tiesai.
4. Rīgas rajona tiesa 2015.gada 7.decembrī spriedumā lietā Nr.133042215 nosprieda Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieka A.Puncuļa 2015.gada 27.maija lēmumu Nr.D57/02/510902177/1 atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību (skatīt 4.pielikumu).
5. Tiesa spriedumā norādīja:
    1. tiesa atzīst par pamatotu iesniedzēja norādīto, ka vieta, kurā stāvēšanai tika novietots transportlīdzeklis *ir blakus teritorija* (4.pielikuma 7. lapas 6.rindkopa);
    2. tiesa piekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka transportlīdzeklis *nav novietots 326.ceļa zīmes darbības zonā* un nav pārkāptas CSN 135.11. apakšpunktā noteiktās prasības (4.pielikuma 7.lapas 8.rindkopa);
6. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotās personas Ģirta Aleksāna iesniegto apelācijas sūdzību *noraidīja* un atstāja spēkā Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumu.

3.Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta 3.daļu ar spēkā stājušos tiesas spriedumu konstatēti fakti bez papildu procesuālo darbību veikšanas **uzskatāmi par pierādītiem.**

1. 2017.gada 31.martā sūdzībai par administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.511924853 pievienojis pierādījumus - Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.133042215, ka stāvēšanas vieta, kurā tika novietota automašīna Kia Ceed ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nav novietota 326.ceļa zīmes darbības zonā un līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.511924853 ir prettiesisks.
2. Rīgas Pašvaldības policija Lēmumā norādījusi , ka 2015.gada 30.aprīlī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.510902177, kas pamatojoties uz Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.133042215 atcelts, neattiecas uz Lēmumā konstatēto, jo transportlīdzeklis novietots stāvēšanai citā vietā.
3. Neapstrīdot, ka Stāvēšanas vieta esot cita vieta nekā Stāvēšanas vieta 2015.gada ??.???? (skatīt 1 .pielikumu).
4. Lai arī Stāvēšanas vieta atrodas 30 m uz rietumiem no Stāvēšanas vietas 2015.gada 30.aprīlī, tā jebkurā gadījumā neapstrīdami atrodas tajā pašā blakusteritorijā (skatīt 1.pielikumu). Teritorijas posmā starp abām stāvēšanas vietām nav nekādu ceļa apzīmējumu vai ceļa zīmju, kas noteiktu atšķirīgu regulējumu nekā Stāvēšanas vietai 2015.gada ??.????, kas atzīta par balkusteritoriju.
5. Arī Rīgas Pašvaldības policija Lēmumā nav pamatojusi, kāpēc uzskata, ka
   Stāvēšanas vietā ir atšķirīgs stāvēšanas noteikumu regulējums nekā Stāvēšanas vietā
   2015.gada 30.aprīlī. kas atrodas blakustertorijā.
   Ņemot vērā sūdzībā izklāstītos argumentus, un apstākli, ka, novietojot automašīnu KIA CEED ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ Stāvēšanas vietā, *neesot* novietojis transportlīdzekli 326.ceļa zīmes darbības zonā un *neesot* pārkāpis CSN 121.11. apakšpunktā noteiktās prasības un nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 11.punktu.

*Ar Rīgas rajona tiesas tiesneses 2017.gada 31.maija lēmumu* nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2017.gada 18.decembrī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2017.gada 20.jūnijam.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

*2017.gada 19.jūnijā tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi*, kuros norādīts, ka 2017.gada 30.martā plkst.18.24 pie ēkas Rūpniecības ielā 21, Rīgā, Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes vecākais inspektors S.Kuļepovs konstatēja, ka transportlīdzeklis Kia Cee D ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, turpmāk tekstā saukts Transportlīdzeklis, novietots stāvēšanai Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi", turpmāk tekstā saukti CSN, 326. ceļa zīmes "Apstāties aizliegts" darbības zonā.

Saskaņā ar CSN 121.11.punktu **aizliegts apstāties un stāvēt 326. ceļa zīmes darbības zonā.**

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, turpmāk tekstā saukts LAPK, 149.[10]panta piektās daļas 11.punktā paredzēta administratīvā atbildība par CSN 121.11.punkta prasību neievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1]pantā noteikts, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums, tam pievienotā situācijas shēma un foto attēli, kur redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Rūpniecības ielā 21, Rīgā (Iestādes darbinieks, pieņemot lēmumu, kā tuvāko piesaistes adresi norādījis Rūpniecības ielu 21, Rīgā), CSN 326. ceļa zīmes darbības zonā.

Lietas materiālos esošajos fotoattēlos ir redzams, ka CSN 326. ceļa zīmes izvietotas Katrīnas ielā Rīga, iebrauktuvē, kopā ar 533. papildzīmi "Dzīvojamā zona" un 711. papildzīmi "Strupceļš", kuras darbības zona ir ceļa posms, kur novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis.

Iestāde norāda, ka CSN 2.20.apakšpunkts nosaka, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409. ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.) vai

iebrauc tajā.

Konkrētajā gadījumā piebraucamais ceļš uz Rīgas Ziemeļu izpilddirekciju un speciāli izvietotu stāvvietu neveido krustojumu CSN 2.20.apakšpunkta izpratnē, jo šis ceļš tiek izmantots, lai iebrauktu un izbrauktu no blakus teritorijām un neatceļ CSN 326. ceļa zīmes darbību vietā, kur bija novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis.

Iestāde jau pārsūdzētajā lēmumā ir norādījusi, ka apstākļi, kas tikuši konstatēti ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 07.decembra spriedumu lietā Nr.133042215, konkrētajā gadījumā nav vērā ņemami, jo Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai citā vietā, kā tas attiecīgi konstatēts ar lietā esošajiem fotoattēliem un ko savā sūdzībā neapstrīd arī Pieteicējs.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Iestāde uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots un

pareizs.

Pie esošiem lietas faktiskiem apstākļiem Iestāde uzskata, ka Pieteicēja izdarīto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu sekojošu iemeslu dēļ:

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit eiro; otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Latvijas Republikas Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (*Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2011.gada 11.janvāra spriedums lietā Nr.2010-40-03 9.2*)**.**

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu **(***Latvijas Republikas Satversmes tiesas 1999.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.04-03(99)*)**.**

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 ir atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus], administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu **(***Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 12.februāra spriedums lietā Nr.SKA-15/2009*)**.**

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Konkrētā gadījumā Pieteicējam rīcībā nav konstatējami LAPK 33.panta pazīmes.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem, būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, un radītu haosu ceļu satiksmē.

Iestādes ir novērtējusi visus pierādījumus saskaņā ar LAPK 244.pantu, proti, novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turklāt, kā atzīts administratīvo tiesu praksē, gan tiesas, gan iestādes pienākums ir uzklausīt privātpersonas apsvērumus, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkura izvirzītā argumenta pamatotību **(***Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 11 .oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-292 14.punkts*)**.**

Pamatojoties uz iepriekš minētām tiesību normām un lietas faktiskiem apstākļiem, Iestāde lūdz tiesu noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldības

policijas 2017.gada 10.maija lēmumu Nr.D57/01/511924853/l.

**M o t ī v u d a ļ a**

*Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.*

LAPK 289.$^{12}$ panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.$^{12}$ panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Izskatot sūdzību par Iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, proti, vai sūdzības

iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots atbilstošs administratīvais sods.

LAPK 272. pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, tādēļ tika izvērtēti materiāli, kas kalpo par pierādījumiem lietas izskatīšanā.

LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 149.[10]panta "Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana" piektās daļas 11.punkts noteic, ka (..) par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto tiesību normu nepieciešams konstatēt:

1. Vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai;
2. Vai nav ievēroti apstāšanās un stāvēšanas noteikumi.

Saskaņā ar CSN 2.27.apakšpunktu, stāvēšana ir (..) transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana, uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, to apjoms un saturs atbilst normatīvo aktu prasībām, proti, lietas materiālos atrodas šādi pierādījumi:

-2017.gada 30.marta Protokols-lēmums, kurā fiksēts, ka 2017.gada 30.martā plkst.18:24 transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir novietots stāvēšanai Rīgā, pie Rūpniecības ielas nama Nr., 326.ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 121.11.apakšpunktā noteiktās prasības. Notikuma vietā pārkāpums fiksēts ar fotokameru ( lietas33.lapa);

-Fotoattēli ( lietas 34.-37.lapa);

-CSDD elektroniskā izdruka par transportlīdzekli KIA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ ( lietas 39.lapa);

-Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes vecākā inspektora S.Kulepova 2017.gada 30.marta sastādītā Situācijas shēma, izmantojot www.bing.com/maps/ ( lietas 38.lapa);

- Sūdzības iesniedzēja pašrocīgi sastādītās notikuma vietas stāvēšanas shēmas ( lietas 6., 24.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/2017.gada 30.martā plkst.18:24, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Rūpniecības ielas nama Nr.21, un tas apstiprinās ar lietā esošajiem iepriekš norādītajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar CSN 121.11.apakšpunktu 326.ceļa zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem aizliegta apstāšanās un stāvēšana. Savukārt CSN 268.punktā noteikts, ka 309., 326., 327., 328. un 329.zīmes darbība attiecas tikai uz to brauktuves pusi, kurā tā ir uzstādīta.

Policijas darbinieka uzņemtajās fotogrāfijās, Situācijas shēmā un paša Sūdzības iesniedzēja tiesai iesniegtajā pašrocīgi sastādītajās shēmās nepārprotami ir redzams, ka Sūdzības iesniedzējs sev piederošo transportlīdzekli ir novietojis ceļa kreisajā pusē, skatoties no lietā esošās Situācijas shēmas (labās puses malas ( lietas 38.lapa) ,Rīgā, Rūpniecības ielas 21, ceļa zīmju 326.ceļa "Apstāties aizliegts" darbības zonas un pirms nākamās ceļa zīmes Nr.538 "Stāvvieta" darbības zonas. Tāpat redzams, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir novietots nevis blakus teritorijā, bet ceļa kreisajā pusē.

Tiesa konstatē, ka lietā sūdzības iesniedzējs apstrīd pārkāpuma vietā esošās 326.ceļa zīmes darbības zonu, kā arī atsaucies uz Rīgas rajona tiesas spriedumu lietā Nr., saskaņā ar teritorija atzīta par blakus teritoriju.

Tiesa nepiekrīt Sūdzības iesniedzēja argumentam, ka viņa novietotais transportlīdzeklis neesot atradies 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo novietots blakus teritorijā, uz kuru beidzas minētās zīmes darbības zona.

Konkrētajā gadījumā, no fotogrāfijām un attēlotajām shēmām, nepārprotami redzams, ka piebraucamais ceļš uz Rīgas Ziemeļu izpilddirekciju un speciāli izvietotu stāvvietu, pirms kuras bija novietots Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis, neveido krustojumu CSN 2.20.apakšpunkta izpratnē, jo šis ceļš tiek izmantots, lai iebrauktu un izbrauktu no blakus teritorijām un neatceļ CSN 326. ceļa zīmes darbību vietā, kur bija novietots stāvēšanai sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar Sūdzības iesniedzēja pašrocīgi sagatavoto shēmu par viņa transportlīdzekļa novietošanu 2015.gada 30.aprīlī ( lietas 6.lapa), atzīst par pilnīgi nepamatotu Sūdzības iesniedzēja atsaukšanos uz Rīgas rajona tiesas 2015.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.133042215, jo apstākļi, kas tika konstatēti šajā spriedumā, konkrētajā skatāmajā lietā nav vērā ņemami, jo Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis 2015.gada 30.aprīlī bija novietots stāvēšanai citā vietā- blakusteritorijā.

Tāpat arī tiesa nekonstatē Ceļu satiksmes noteiktumu 266.pantā noteiktos izņēmumus, kas ļautu Sūdzības iesniedzējam apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Protokolā-lēmumā fiksēto pārkāpumu un ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 11.punktā.

LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.[10]panta piektās daļas 11.punkta sankcijā paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, 40 *euro*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā vairs nav jāizdara.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais naudas sods 40 *euro* apmērā ir atbilstošs LAPK noteiktajam.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Iestādes Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai, un tiesa nesaskata pamatu piemērotā soda grozīšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar LAPK 289.[12]., 289.[13]., 289.[17]., 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības novada pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017.gada 10.maija lēmumu Nr.RPP-17-1995-ls, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas rajona tiesā Siguldā, 2017.gada 18.decembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā Siguldā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane